

مانند "اعتماد سازی با حاکمیت" و فراخوان مردم به نمایش‌های انتخاباتی را قاطعانه رد کرده است." - نقل از نوشته مورد بحث، (تکیه از ماست)

ملاحظه می‌کنید؟ گویی مثل اینکه اصلاً اتفاقی نیافتاده، و گویی آنان در انتخابات رژیم شرکت نکرده‌اند و در اختلافات درون طبقه حاکمه از قشر بورژوازی مشهور به اصلاح طلب حمایت نکرده‌اند و اعلامیه‌های انتخاباتی بنام حزب ما و به نفع کاندیدهای ریاست جمهوری رژیم، اشخاصی مانند: محمد معین، میرحسین موسوی و مهدی کروبی منتشر و پخش نکرده‌اند.

اما این فریبکاری قدرت مقاومت در برابر واقعیت را ندارد.

در ادامه وی می‌نویسد: "و آیا مگر این نیست که شما و همفکران‌تان، یعنی صاحبان و مروجان این سیاست‌های توهمزا، حالا که از خواست و حرکت کف جامعه عقب افتاده‌اید از سر استیصال به این گونه اتهام‌زنی متوسل شده‌اید؟" - نقل از نوشته مذکور همان جا (تکیه از ماست)

بمصادق این شعر پروین اعتصامی، روزی سیر طعنه زد به پیاز که تو مسکین چقدر بد بویی، وی از سیاست‌های توهمزا سخن می‌گوید، در عین حال که خود حامل توهم و ناقل ایدئولوژی بورژوایی است، نمی‌فهمد شرکت فعال در انتخابات رژیم استبدادی "ولایت فقیه" با شعار عمده تاکتیکی طرد رژیم "ولایت فقیه" که حزب ما طرح کننده آن بود، مغایر است. به علاوه وی نیز ماهیت طبقاتی نیروهای حاکم در جامعه را درک نمی‌کند و لذا نمی‌تواند متحدین طبقه کارگر را تشخیص دهد. در نتیجه خواستار تشکیل جبهه با جناحی از قشر بورژوازی حاکم می‌شود.

اکنون پس از عملکرد سازشکارانه با بورژوازی حاکم، روشن است که دیگر نمی‌توان با شعبده‌بازی‌های سیاسی با استفاده از فرصت مواضع خود را تحکیم کرد. به قول معروف نمی‌توان آب رفته را به جوی بازگرداند.

شاهکار نویسنده در این نوشته نظر او درباره نقش یکسان تمام نیروهای مطرح در برهه انقلاب بدون در نظر گرفتن ماهیت طبقاتی آنها است.

نویسنده مدعی است که "تمام نیروهای مطرح در برهه انقلاب از جمله خود حزب، در مورد ضرورت حیاتی برپایی میانی دموکراسی و آزادی‌های دموکراتیک و دفاع قاطعانه از آنها، درکی ناقص و دست کم برخورداردی انفعالی داشتند." - همان جا (تکیه از ماست)

چنین ادعایی نشانه بارز عدم درک نویسنده از واقعیت‌های موجود در جامعه پس از پیروزی انقلاب است. وی نیز ناتوانی خود را در درک مقوله دموکراسی در این نوشته مطرح ساخته و ندانسته، نشان می‌دهد که او با مقوله دموکراسی آشنایی ندارد.

برای این که به عمق این ادعا پی برد ما در اینجا به مضمون و شکل دموکراسی اشاره می‌کنیم.

شماره ۳۰، ۱۳ مرداد ماه ۱۳۹۷

سخنی با پویندگان راه حزب توده ایران

در نشریه "نامه مردم" ارگان ناشر افکار محافل روشنفکری اپورتونیستی زیر نام دروغین حزب توده ایران در شماره ۱۰۵۳، تاریخ ۲۱ خرداد ۱۳۹۷، نوشته‌ای تحت عنوان "... درباره درس‌آموزی از شکست انقلاب بهمن ۵۷..." زیر پوشش گله از یک عنصر اصلاح‌طلب بنام تاجزاده و در واقع زیر ضربه بردن خط مشی حزب ما در انقلاب بهمن ۵۷، از موضع لیبرالی، منتشر شده است.

هدف نویسنده در این نوشته انکار عملکرد سازشکارانه محافل اپورتونیستی در حمایت از منافع جناح اصلاح‌طلب در حاکمیت رژیم "ولایت فقیه" است.

ضرورت مبارزه با اپورتونیسم ایجاب می‌کند که عملکرد مخرب و شیوه و روش این مدعیان زیر نام حزب توده ایران افشا گردد.

محافل روشنفکری اپورتونیستی که طی سال‌های اخیر با دنباله‌روی از جریان بورژوایی اصلاح‌طلب و با تبلیغات و فراخوان شرکت در انتخابات رژیم ضد خلقی "ولایت فقیه" در عمل از منافع قشر بورژوازی اصلاح‌طلب به قصد تشکیل جبهه با اصلاح‌طلبان از آنها حمایت کردند و در حالی که این قشر بورژوازی را نیز جزو متحدین طبقه کارگر بحساب می‌آوردند، حاکمیت این قشر بورژوازی و مناسبات نظام غارتگر سرمایه‌داری را می‌پذیرند.

اکنون در شرایط بحران رژیم و اعتلای جنبش توده‌ها علیه رژیم استبدادی مذهبی حاکم و شکست سیاست اصلاحات، این حضرات مانند بوقلمون رنگ عوض کرده و در این وضع بحران عمومی سیاسی کشور که در باتلاق سازش با بورژوازی حاکم سقوط کرده‌اند و راهی برای خروج از باتلاق ندارند، همچنان تلاش می‌کنند تا با نام حزب توده ایران به اعتبار حزب ما لطمه بزنند. اما این مدعیان در جریان عمل بیش از پیش رسوا شده و اعضاء و هواداران حزب در جریان زندگی از آنها دور شده‌اند و دیگر کمتر کسی فریب نام دروغین آنها را می‌خورد.

برای آشنایی بیشتر با این جریان اپورتونیستی به مدعیات بیان شده در این نوشته اشاره می‌کنیم.

در این نوشته نویسنده با قلب و واقعیت متوسل به حاشا می‌شود و می‌نویسد: "مگر به غیر از این است که حزب توده ایران سیاست‌هایی

ایجاد جبهه ضد دیکتاتوری شرط اساسی بر انداختن رژیم استبدادی "ولایت فقیه" است.

بسته است و از انتشار "پرسش و پاسخ" نورالدین کیانوری دبیر اول کمیته مرکزی حزب توده ایران، جلوگیری کرده است.

علاوه بر این، گذشت زمان حقایق نوینی را در اختیار می‌گذارد که از جمله موافقت خمینی با پیشنهاد نماینده دولت آمریکا برای جلوگیری از فعالیت حزب توده ایران در عرصه سیاسی کشور ما می‌باشد. سازش خمینی با دولت آمریکا در رابطه با حزب توده ایران در بررسی مسائل انقلاب ایران اهمیت بسزایی دارد. بجاست در هنگام ارزیابی سیاست حزب توده ایران در دوران پس از پیروزی انقلاب با استناد به اسناد و واقعیت‌ها مورد بررسی قرار گیرد. حزب ما در شرایط بغرنج و دشوار پس از پیروزی انقلاب بهمن ۵۷ که در زیر ضربات دشمن مجبور به مبارزه و تصمیم‌گیری بود. دچار اشتباه‌هایی از جمله درباره خمینی نیز شده است.

این گفته به معنای نادرست بودن خط مشی سیاسی حزب در سال‌های ۱۳۶۱-۱۳۵۷ نیست. در این باره در اسناد کنفرانس ملی حزب توده ایران گفته می‌شود: "تردید نیست که عملکرد رهبری حزب با نارسایی زیادی همراه بوده است. برخی از این نارسایی‌ها، دارای علل عینی و زائیده شرایط کار مخفی است. برخی نیز به علت عدم امکانات فنی و زائیده عوامل ذهنی بود."

درباره شرایط بغرنج آن زمان توضیح می‌دهیم. باید گفت که در شرایط بحران انقلابی در کشور ما جبهه واحدی وجود نداشت و نیروهای انقلابی مخالف رژیم سلطنتی جدا از هم و در واقع پراکنده بودند. در چنین شرایطی امپریالیسم آمریکا راه جلوگیری از انقلاب را در اتحاد نمایندگان بورژوازی لیبرال با روحانیون می‌دانست تا با یک عقب‌نشینی تاکتیکی در سطح جابه‌جایی و تغییر مهره‌ها در دستگاه دولتی از طریق انتقال مسالمت‌آمیز قدرت به نمایندگان سرمایه‌داری لیبرال منافع خود را در ایران حفظ کند. در این زمان تمایل به عقب‌نشینی در سیاستمداران آمریکا بالا می‌گرفت. آنان برای انجام چنین هدفی بازگشت خمینی را به ایران در شرایط تفرقه و پراکندگی نیروهای انقلابی، کلید تشکیل دولت لیبرال‌ها در جهت انتقال مسالمت‌آمیز قدرت می‌دانستند. زیرا پایه طبقاتی بورژوازی لیبرال بسیار کوچک بود.

برای اجرای این هدف ویلیام سولیوان سفیر آمریکا در تهران با همکاری سپهد ناصر مقدم رئیس ساواک رژیم شاه و نیز عمال نهان و آشکار آمریکا از جمله ناصر میناچی از مؤسسين حسینیه ارشاد در تهران، عنان کار را بدست می‌گیرد و دارودسته ابراهیم یزدی - قطب‌زاده - بنی‌صدر و حسن حبیبی در فرانسه مامور اجرای آن گردیدند. اجرای این هدف در کشور با اشتراک مستقیم سپهد مقدم رئیس ساواک و عناصر روحانی مانند مرتضی مطهری، محمد بهشتی، عبدالکریم اردبیلی بمنظور حمایت روحانیون و مذهبیون قشری از بورژوازی لیبرال و نیروهای وابسته به آن در "جبهه ملی" و "نهضت آزادی" و گروه‌های "پان ایرانیست" و "جاما"، انجام می‌گیرد تا این نیروها را، چه مذهبی و چه سیاسی، در یک جبهه بر ضد حزب توده ایران و نیروهای راستین انقلاب متحد سازد.

درباره سازش خمینی با دولت آمریکا به خاطرات ابراهیم یزدی در نوفل لوشاتو پاریس استناد می‌کنیم.

مارکسیست‌ها برآنند که دموکراسی یک مقوله تاریخی است و خصلت طبقاتی دارد. دموکراسی جدا از شرایط اقتصادی و اجتماعی وجود نداشته و ندارد.

در واقع دموکراسی به مثابه شکل سازماندهی سیاسی جامعه با تحقق بخشیدن به اراده اکثریت طبقه حاکم و با شرکت مستقیم آن پیوند دارد. (از روی واژه نامه سیاسی و اجتماعی، امیر نیک‌آئین، انتشارات حزب توده ایران، آذر ماه ۱۳۶۵، نقل شده است)

باید خاطر نشان ساخت که مسئله عمده هر انقلابی مسئله حاکمیت است. پس از سرنگونی رژیم سلطنتی و پیروزی انقلاب بهمن ۵۷، در کشور ما حاکمیت دوگانه برآمده از انقلاب که قدرت حاکم از یکسو بصورت دولت موقت در دست نمایندگان سیاسی بورژوازی لیبرال و از سوی دیگر طبیف وسیع از نیروهای هوادار اسلام مخلوطی از طبقات و قشرهای اجتماعی و گروه‌های بی‌طبقه (ارادل و اوباش)، از افسار خرده بورژوازی شامل پیشه‌وران (کسبه و دکان‌دار)، عناصر وابسته به ضد انقلاب و ساواک، جوانان متعصب مذهبی ناآگاه در مساجد و انجمن حجتیه وابسته به ساواک رژیم شاه تا نمایندگان بورژوازی تجاری و کلان سرمایه‌داران بازاری در کمیته‌ها و دادگاه‌های انقلاب که رهبری آن در دست روحانیت بود، مستقر گردید.

در آن زمان خصلت طبقاتی قدرت حاکمه یعنی دولت بورژوازی لیبرال و حاکمیت جدید مذهبی در آن جهت بود که نیروهای راستین انقلاب را از شرکت در حیات سیاسی کشور بازدارد و جلو فعالیت نیروهای واقعی انقلابی را بگیرد.

پس از پیروزی انقلاب وقتی حزب توده ایران فعالیت علنی خود را در کشور آغاز کرد. بازرگان رئیس دولت موقت که سیاستش تبلور خواست‌های سرمایه‌داری لیبرال بود. در همان نخستین روزهای پیروزی انقلاب خواستار تعطیل حزب توده ایران شد. او در مورد آزادی فعالیت حزب توده ایران قانون سیاه ۱۳۱۰ رضاخانی را مطرح ساخت و آن قانون سیاه را مشروع شناخت. این در حالی است که یکی از هدف‌های عمده انقلاب بهمن ۵۷، دستیابی به آزادی‌های دموکراتیک بود.

تاریخ سرمایه‌داری در کشور ما نشان می‌دهد که در نتیجه ضعف بورژوازی و گرایش آن به سوی سازش با امپریالیسم و ارتجاع علیه مردم میهن ما، شرایط برای استقرار دموکراسی بورژوایی در کشور ما وجود نداشته است.

در آن شرایط تلاش برای بیرون کردن حزب ما از عرصه فعالیت جامعه بصورت حمله گروه‌های مذهبی چماق‌دار تحت حمایت روحانیون حامی کلان سرمایه‌داران و بزرگ زمین‌داران به مرکز فعالیت حزب توده ایران در خیابان ۱۶ آذر در تهران تدارک دیده شد و مرکز حزب به اشغال گروه‌های متجاوز و گردانندگان آن درآمد.

افزون بر این به گفته این بچه آخوند در همین نوشته مورد بحث که در آن وقت مقامی هم داشت و فعالیت حزب توده ایران را در عرصه سیاست کشور نمی‌پسندید. برای پیشبرد هدف هیئت حاکمه این طور بیان می‌کند که: یازده چاپخانه حزب توده ایران را در تهران غیرقانونی

تامین دموکراسی و آزادی‌های دموکراتیک در جامعه امکان‌پذیر نبود. در نبرد انقلابی مانند هر نبرد دیگری نیرو تعیین کننده است. در زمانی که ارتجاع مذهبی با سوءاستفاده از باورهای مذهبی توده‌ها در جامعه فعال می‌باشد باید قبل از هر چیز تناسب نیرو را در نظر گرفت. لذا برای نبرد این نیرو را باید تدارک دید، اما توده‌های مردم بخودی خود بسوی مبارزه جلب نمی‌شوند. برای تحقق بخشیدن به دموکراسی و تامین آزادی‌های دموکراتیک می‌باید احزاب، سازمان‌ها و نیروهای سیاسی دموکراتیک را در مبارزه با دشمنان آزادی و دموکراسی گرد آورد و قدرتی نیز بوجود آورد تا بوسیله این نیروی متشکل و متحد بتوان بر نیروهای ارتجاعی و دشمنان انقلاب ایران پیروز شد.

حزب ما همواره به نیروهای راستین هوادار انقلاب هشدار می‌داد که بدون اتحاد و وحدت عمل احزاب و نیروهای دموکراتیک نمی‌توان امر انقلاب را پیش برد و بر ارتجاع مکار و عوام فریب و ضد انقلاب محیل و غدار فائق آمد. درست بهمین دلیل حزب ما برای پیشبرد هدف‌های خود بر پایه روش اتحاد و انتقاد با دموکراسی انقلابی کشور ما ضرورت اتحاد نیروهای انقلابی و دموکراتیک را در جبهه متحد خلق که ضامن پیروزی انقلاب بود، با پیگیری ادامه می‌داد.

چنین بود خط مشی سیاسی حزب ما در دفاع از آماج‌های مردمی انقلاب بهمین ۵۷ در پیوند با منافع توده‌های زحمتکش در میهن ما

موفق و پیروز باشید

در آن موقع نماینده دولت آمریکا طی پنج بار گفتگوی خصوصی با خمینی در نوفل لوشاتو پاریس درباره حفظ ارتش و ساواک رژیم شاه، مخالفت با اتحاد شوروی، مخالفت با فعالیت حزب توده ایران در کشور ما بویژه نگرانی از اعلامیه حزب توده ایران در راه سرنگونی رژیم شاه، گفتگو می‌کند. در این گفتگوها خمینی موافقت خود را با اظهارات نماینده دولت آمریکا ابراز می‌دارد. بعد از این گفتگوها طبق موافقت و دستور دولت آمریکا بازگشت خمینی به ایران علیرغم تهدید بختیار نخست‌وزیر منتخب شاه در برهه انداختن حمام خون در عین حال که بختیار با تکیه بر "شورای نیابت سلطنت" با روی کار آمدن دولت جایگزین موافقت نداشت و در حالی که ارتش و ساواک و پلیس و ژاندارمری زیر سلطه مطلق کارگزاران آمریکایی بود. در چنین شرایطی که ده‌ها هزار ساواکی و ده‌ها هزار مزدور رژیم تابع فرمان سران ارتش حاضر براق بودند، ورود خمینی به کشور در چهارچوب توافق و سازش با دولت آمریکا بدون عکس‌العمل دستگاه پلیسی و نظامی رژیم انجام می‌پذیرد.

پس از پیروزی انقلاب در روزهای ۲۱ و ۲۲ بهمن ۵۷ و سپس تشکیل دولت موقت، هیئت حاکمه در همان روزهای پس از پیروزی انقلاب، برای حفظ منافع طبقات استثمارگر، مرتجع‌ترین نیروهای داخلی را علیه حزب توده ایران و نیروهای راستین انقلاب متشکل می‌کند. در آن زمان با توصیه و تاکید خمینی که راه جلوگیری از فعالیت حزب توده ایران را در سازش با ساواک رژیم شاه می‌دانست، سازش میان ارتجاع مذهبی حاکم و نیروهای ضد انقلاب داخلی و همکاری عمال ساواک رژیم شاه با دستگاه سرکوب جنایتکار اطلاعات سپاه پاسداران عملی می‌شود. و در واقع جبهه متحد نیروهای ضد انقلاب ساواکی و ارتجاع مذهبی علیه حزب توده ایران تشکیل می‌شود. آنها از اوائل سال ۱۳۵۹ با جمع‌آوری اطلاعات درباره رهبری و اعضاء حزب تمام نیرو جهمی خود را برای سرکوب حزب توده ایران ستاد انقلابیون ایران که تمام فعالیتش در راه تثبیت و تحکیم و گسترش انقلاب مردمی و ضد امپریالیستی میهن ما بود، بکار انداخته‌اند تا با سرکوب حزب توده ایران، انقلاب ایران را با شکست روبرو سازند. که بجای خود بتفصیل مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

در چنین وضعی بود که حزب ما بخاطر تدارک شرایط برای تامین دموکراسی و نیز برای به پیروزی رسانیدن انقلاب در راه ضرورت اتحاد نیروها در جبهه متحد خلق مبارزه می‌کرد.

در آن ایام عدم تشکل نیروهای سیاسی مانع بود تا یک حزب یا سازمان سیاسی به تنهایی بتواند قدرت لازم را برای تجهیز توده‌های میلیونی کسب کند. لذا استقرار دموکراسی و تامین آزادی‌های دموکراتیک مستلزم تشکیل جبهه متحد خلق در آن شرایط بود. در آن شرایط بدون رهبری جبهه متحد خلق و بدون تشکل و تجهیز توده‌های زحمتکش

پیروز باد مبارزه متحد مردم ایران در راه سرنگونی رژیم "ولایت فقیه"!

حزب توده ایران دشمنان ستمکاران پشتیبان زحمتکشان

Mardom promotional organ of the Tudeh party of Iran No.30 4 August 2018

آدرس سایت: www.rahehezb.blogspot.com

آدرس پست الکترونیکی: rahehezb@gmail.com

کانال تلگرام: www.telegram.me/rahehezb